

כי תשובו אל הארץ לרשתה,

/ שימו עליכם מלך והכל הכל – למלכם:

התפרקו מתכשיטים ותגום לו, כי בפארו פארכם.

היו עניים והוא עשיר על כס ארצכם:

כי בעשרו עשרכם ושקלו זהב.

את מיטב בנים מתכתכם ואריגכם לחמכם ויניכם – ליצבאו:

כי בתקפו תקפכם.

ואתם, אבות ליוצאי צבא נבחרים, שאו עיניכם וראו:

כל גיר בארצכם טוב לחרש, הרבו לחרש עדי גבול,

ולעת אסוף העלו יבולכם המברך אל אסמי המלך.

והיה ברבות העשר בארץ, בואו אל מלכם לאמור:

מידי נאמניך בא העשר הזה באסמיך!

עתה, תן לנו חלק כחלק ונברך על העשר.

והמלך יצו לתת חלק כחלק לבל יהיה דך נכלם קרבכם

באשר חרש, זרע ואסף גם הוא.

ואתם אזי תעמדו נגדה נא למלכם ותאמרו בתפלה למרומים:

אבינו שבשמים, אשרי חלקנו,

/ פרי עמלנו הוא זה אשר ברכת בשוּדָה.

כבודנו הוא.

ברוך אתה אלהי ישראל שנתת לנו גיר למלכות רבָה,

/ טל ומטר בעתם,

ושם מלכנו ינון, בימיו ובימינו שלום גבורות על ישראל.

אמן.